

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Vabariigi Valitsus
määrus
terviktekst
06.02.2005
17.06.2010

Eesti õhuruumi kasutamine ja lennuliikluse teenindamine Tallinna lennuinfopiirkonnas¹

Vastu võetud 18.07.2000 nr 240
[RT I 2000, 62, 400](#)
jõustumine 28.07.2000

Muudetud järgmiste Vabariigi Valitsuse määrustega (vastuvõtmise aeg, number, avaldamine Riigi Teatajas, jõustumise aeg):

21. 05. 2002 nr 170 ([RT I 2002, 44, 288](#)) 31. 05. 2002, osaliselt 1.05.2004
1. 10. 2002 nr 310 ([RT I 2002, 82, 485](#)) 17. 10. 2002, § 4²osas 1. 01. 2003
19. 02. 2003 nr 56 ([RT I 2003, 19, 114](#)) 1. 03. 2003
17. 06. 2003 nr 181 ([RT I 2003, 47, 338](#)) 23. 06.2003, osaliselt 1.01.2005
19. 12. 2003 nr 345 ([RT I 2004, 3, 10](#)) 1. 04. 2004
25. 03. 2004 nr 85 ([RT I 2004, 17, 127](#)) 29. 03. 2004
31.01.2005 nr 18 ([RT I 2005, 7, 26](#)) 6.02.2005

Määrus kehtestatakse «[Lennundusseaduse](#)» (RT I 1999, 26, 376) § 4 lõike 1 alusel.

1. peatükk

ÜLDSÄTTED

§1.Määrusega sätestatakse Eesti Vabariigi õhuruumi kasutamise ja Tallinna lennuinfopiirkonnas lennuliikluse teenindamise kord, reguleerimaks lennutegevuse planeerimist ja korraldamist ning õhusõidukite käitamise ja teenindamisega seotud toiminguid.
[[RT I 2003, 47, 338](#)– jõust. 23.06.2003]

§2.Eesti õhuruumi kasutamisel ja lennuliikluse teenindamisel Tallinna lennuinfopiirkonnas juhendatakse 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsioonist, selle lisadest ja muudest Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO) dokumentidest ning Euroopa Lennuliikluse Ohutuse Organisatsiooni (EUROCONTROL) standarditest ning nõuetest ja Eesti õigusaktidest.
[[RT I 2003, 47, 338](#)– jõust. 23.06.2003]

§3.Lennuamet jälgib rahvusvaheliste tsiviillennundusorganisatsioonide poolt väljaantavate soovituslike juhendite ja standardite täitmist ning Eesti õigusaktide vastavust ja teavitab Eesti õigusaktides sisalduvatest erisustest ettenähtud korras ICAO-d ja EUROCONTROL-i.
[[RT I 2003, 47, 338](#)– jõust. 23.06.2003]

§-d 4. - 4⁶[kehtetud – [RT I 2003, 47, 338](#)– jõust. 23.06.2003]

2. peatükk

ÕHURUUMI KASUTAMISE KORRALDAMINE

[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§5. Lennuliikluse ohutuse ja otstarbekuse tagamiseks määrab Lennuamet Tallinna lennuinfopiirkonna kontrollitavad ja mittekontrollitavad osad, samuti purilennu-, langevarjuhüpete, vigurlennu-, harjutus- ja muud vajalikud alad ning lennuprotseduurid ja marsruudid. Vajadusel kooskõlastab Lennuamet need teiste ametkondadega, sealhulgas naaberriikide vastavate asutustega.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§6. Lennuliiklust puudutava teabe avaldab Lennuamet Eesti lennundusteabe kogumikus (AIP).
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§7. [kehtetu - RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§8. Lennutegevuses ja lennuliikluse teenindamisel Eesti õhuruumis juhendatakse «Lennundusseaduse» § 4 lõikes 3 nimetatud lennureeglitega ettenähtud õhuruumi klassifikatsioonist.

§9. Kaitseministeerium võib kooskõlastatult Teede- ja Sideministeeriumiga taotleda Vabariigi Valitsuselt piiritletud õhuruumi osa eraldamist kaitseväge õhusõidukite õppeharjutusteks.

§10. Eraldatud piiritletud õhuruumis korraldab lennutegevust kaitseväge vastav teenistus koostöös lennuliiklusteenistustega, kelle vastutusalades toimuvat lennutegevust võivad kaitseväge õhusõidukite lennud mõjutada.

§11. Langevarjuhüpped, purilennud ja muu klubiline õhuruumi kasutamisega seotud tegevus tuleb iga kord eelnevalt koordineerida asjaomaste lennuliiklusteenistustega. Õhuruumi korduvalt kasutataval lennuklubidel tuleb avaldada teave tegevushooaegadest ja kasutatavast õhuruumist ning sõlmida asjaomaste lennuliiklusteenistustega vastavasisulised koostöökokkulepped, kus ühe osana sisalduksid täpsed koordineerimisprotseduurid.

§12. [kehtetu - RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§13. Kui valitsusasutuste ja eraõiguslike juriidiliste isikute mistahes eesmärgil õhuruumi kasutamine võib mõjutada lennuohutust ning lendude sujuvust, peavad nad kooskõlastama oma tegevuse Lennuametiga, kes tagab vastava informatsiooni õigeaegse levitamise. Selliseks tegevuseks on muu hulgas:

- 1) kõrge intensiivsusega valgusseadmete käitamine ja valgusefekti omavate pürotehniliste vahendite kasutamine;
- 2) ulatuslikud lõhkamistööd;
- 3) kaitseväge laskeharjutused;
- 4) õhusõidukitest erinevate lennuvahendite käitamine.

3. peatükk

KÜTUSE VÄLJALASKMINE LENNU AJAL

§14. Kasutamata kütust võib õhusõiduki maandumismassi vähendamise eesmärgil lennu ajal välja lasta ainult ohuolukorra puhul või kui õhusõiduki kapten on veendunud, et seda tegemata satub õhusõiduk ohuolukorda, või kui õhusõiduki lennu normaalne jätkamine on ohtlik selle pardal olevatele reisijatele. Kõigil muudel juhtudel peab õhusõiduk vabanema üleliigsest kütusest seda lennul kulutades.

§15. Lennuamet määrab spetsiaalsed alad kütuse väljalaskmiseks õhusõiduki sattumisel ohuolukorda. Nimetatud alad ei tohi paikneda tihedalt asustatud elamis- ja tööstuspiirkondade või tuleohtlike piirkondade kohal.

§16.Kütuse väljalaskmise vajadusest teatab õhusõiduki kapten vastavale lennuliiklusteenistusele, lisades teabe võimalikust lennurežiimi muutusest ja väljalastava kütuse kogusest. Õhusõiduki kapten informeerib lennuliiklusteenistust kütuse väljalaskmise alustamisest ja lõpetamisest.

§17.Kütuse väljalaskmisel juhendatakse järgmistest nõuetest:

- 1) kütuse väljalaskmine peab toimuma lennujuhtimisteenistuse poolt lubatud ja selleks ettenähtud alal;
- 2) kütuse väljalaskmine peab üldjuhul toimuma maapinnast kõrgemal kui 6000 jalga (1800 m);
- 3) kütuse väljalaskmine maapinnast madalamal kui 6000 jalga (1800 m) või väljaspool selleks ettenähtud ala on lubatud, kui õhusõiduk on otseses ohus ega ole seetõttu võimeline seda tegema ettenähtud kõrgusel ja kohas.

§18.Lennuliiklusteenistus ei luba 15 minuti jooksul kütuse väljalaskmise lõppemisest arvates teistel kontrollitavatel õhusõidukitel läbida õhuruumi, kus toimus kütuse väljalaskmine. Lennujuhtimisteenistust mitteavaavatele, kuid lennuliiklusteenistusele teadaolevatele õhusõidukitele annab lennuliiklusteenistus teavet kütuse väljalaskmisest ja selle toimumiskohast.

§19.Kütuse väljalaskmise kohta teevad õhusõiduki kapten ja vastav lennuliiklusteenistus esimesel võimalusel, kuid mitte hiljem kui ühe ööpäeva jooksul, kirjaliku ettekanne Lennuametile.

4. peatükk

LENNUD EESTI ÕHURUUMIS

§20.Välisriigi riiklikus lennunduses teenistuslikeks vajadusteks kasutatava või muu eriotstarbelise õhusõiduki sisenemist Eesti õhuruumi, maandumist Eesti territooriumil ja lendu üle Eesti territooriumi reguleerib Vabariigi Valitsuse 19. detsembri 2003. a määrus nr 345 «Välisriigi sõjalaevale territoriaal- või sisevetesse sisenemise loa ning välisriigi relvajõudude ja eriotstarbelisele õhusõidukile õhuruumi sisenemise loa andmise kord» ([RT I 2004, 3, 10](#)) või välisleping. Käesolevas peatükis sätestatud ei kohaldata Eesti õhuruumi kaitsel ja selle puutumatus tagamisel (edaspidi *õhutorbe teostamine*) osalevatele välisriigi relvajõudude õhusõidukitele. [[RT I 2004, 17, 127](#)– jõust. 29.03.2004]

§21.Lendamiseks Vabariigi Valitsuse kehtestatud piirangualas on vajalik Lennuameti luba, välja arvatud lendamiseks otsingu- ja päästetööde, riikliku järelevalve, esmaabi või teadusliku uurimistöö eesmärgil või laskumiseks maandumiseks sertifitseeritud lennuväljale või kopteriväljakule või stardijärgseks tõusuks sellelt või kui seda nõuab lennuohutus. Loa andmisel peab Lennuamet arvestama Keskkonnaministeeriumi, Piirivalveameti või muu asjaomase ametkonna seisukohta. [[RT I 2003, 47, 338](#)– jõust. 23.06.2003]

§22.Taksolennuks loetakse kaupa või reisijaid vedava õhusõiduki mitteregulaarset lendu, millel on kuni 10 reisijakohta või mille suurim lubatud stardimass ei ületa 5700 kg.

§23.Taksolennud Eesti õhuruumis toimuvad lennuplaani alusel ning ei vaja luba.

§24.Ühekordseteks taksolendudeks kopteriga, mis maandub või stardib mujalt kui lennuväljadelt või lennuväljakutel, on vajalik kasutatava territooriumi valdaja eelnev nõusolek.

§25.Tellimuslennuks loetakse sellise kaupa või reisijaid vedava õhusõiduki mitteregulaarset lendu, millel on vähemalt 11 reisijakohta või mille suurim lubatud stardimass ületab 5700 kg.

§26.Tellimuslennuks on vaja Lennuameti luba, kui lennu sooritab välisriigi lennuettevõtja ja see on seotud reisijate või kauba pealevõtmisega Eestist või mahapanemisega Eestis. [[RT I 2003, 47, 338](#)– jõust. 23.06.2003]

§27.Lisaks 5. peatükis nõutud andmetele peab loa taotlus sisaldama lennu tellija nime, aadressi ja sidevahendite numbreid.

§28.Loa taotlemine pole vajalik, kui riikidevahelistes lennunduslepingutes või rahvusvahelistes kokkulepetes on sätestatud teisiti.

§29.Regulaarliinilennud Eesti õhuruumis toimuvad Lennuameti kinnitatud korduvlennuplaanide alusel, mis esitatakse kinnitamiseks vähemalt 30 päeva enne esimest plaanijärgset lendu.

§30.Regulaarliinilendude sooritamiseks nõutakse vastavat liiniluba.

§31.Rahvusvaheliste regulaarliinilendude sooritamisel juhindutakse rahvusvahelistest lennunduslepingutest või nende puudumisel riikide lennundusvõimude kokkulepetest.

§31¹.Kontrollitavas õhuruumis lendamiseks peab õhusõiduk olema varustatud töökorras ja töörežiimis A/3+C sisselülitatud sekundaarradari transpondriga.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§31².Õhusõiduk peab olema varustatud kodeeriva kõrgusmõõturiga transpondri tarvis.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§31³.Transpondri kasutamine toimub kooskõlas Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO) ja Euroopa Lennuliikluse Ohutuse Organisatsiooni (EUROCONTROL) nõuetega. Piloot seab transpondril tunnuskoodi («squawk» –Code/FLT ID) lennuliiklusteenistuse juhiste kohaselt.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§31⁴.Sisenemisel Tallinna lennuinfoiirkonda peab piloot, kes on saanud lennuliiklusteenistusel juhised tunnuskoodi seadmiseks transpondril, kasutama seda tunnuskoodi kuni uue juhise saamiseni. Piloot, kes ei ole saanud lennuliiklusteenistusel juhiseid transpondri seadistuse kohta, käitab Tallinna lennuinfoiirkonda sisenemisel transpondrit tunnuskoodiga 2000 kuni juhise saamiseni.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§31⁵.Transpondrit kasutamata või kõrgusinformatsiooni mitteedastava transpondriga või kodeeriva kõrgusmõõtu puudumisel võib õhusõidukit kontrollitavas õhuruumis käitada ainult erijuhul (ühekordne lend hoolduskohta, otsimis- ja päästetööd vms) asjaomase lennuliiklusteenistuse nõusolekul. Ilma transpondrita purilennukiga võib lende teostada üksnes selleks ettenähtud alal.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§31⁶.Transpondri identifitseerimise režiimi («squawk – IDENT») tohib kasutada vaid lennuliiklusteenistuse sellekohaste juhiste saamisel või ebaseadusliku sekkumise korral õhusõiduki lendu, hädaolukorras või raadioside katkemisel.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§31⁷.Juhul kui transpondrit kasutatakse mittekontrollitavas õhuruumis, kehtivad kõik §-des 31¹–31⁶ nimetatud nõuded. Kui need nõuded ei ole täidetud, tuleb mittekontrollitavas õhuruumis lennata väljalülitatud transpondriga.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§31⁸. [Kehtetu - RT I 2003, 47, 338– jõust. 1.01.2005]

§31⁹.Kõik jäigatiivalised turbiinmootoriga õhusõidukid suurima lubatud stardimassiga üle 5700 kg või lubatud istekohtade arvuga üle 19 peavad Eesti õhuruumis lendamisel olema varustatud õhus kokkupõrke vältimise süsteemi (ACAS) II seadmetega ja neid lennul kasutama.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 1.01.2005]

§32.Õhusõidukite ülehelikiirusel lennuks Eesti õhuruumis on nõutav Vabariigi Valitsuse luba. Loa taotlus tuleb esitada Lennuametile vähemalt viis tööpäeva enne väljalendu. Taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:
1) õhusõiduki riikondsus, tüüp, registreerimistunnus;

- 2) õhusõiduki suurim lubatud stardimass (MTOW);
- 3) lennu eesmärk;
- 4) Eesti õhuruumi sisenemise ja väljumise punktid ning nende läbimise kellaajad;
- 5) kasutatav lennutasand.

§33. Rahvusvahelisteks lendudeks vesilennukiga peab käitajal olema Lennuameti luba, mille taotlus tuleb esitada vähemalt kaks tööpäeva enne lendu. Taotlus peab sisaldama 5. peatükis nõutud andmeid.

§34. Ükskõik millise õhusõiduki esimene maandumine Eesti territooriumil ja väljalend välisriiki peab toimuma nendes kohtades, kus on tagatud piiri- ja tolliteenindus.

§35. Piloteeritavate vabalennuõhupallide sisenemiseks Eesti õhuruumi ja sellest väljumiseks on vaja Lennuameti luba. Loa taotlus tuleb esitada vähemalt kaks tööpäeva enne väljalendu. Loa taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) vabalennuõhupalli kirjeldus (tüüp, materjal, suurus, värvus, kaal, last jne);
- 2) stardikoht ja/või Eesti õhuruumi sisenemise ja väljumise punktid ning marsruut Eestis;
- 3) lennukõrgused;
- 4) kasutatavad raadioseadmed ja -sagedused.

§36. Regulaarne meteoroloogiliste raadiosondpallide lendulaskmine tuleb eelnevalt kooskõlastada Lennuametiga.

§37. Lennuettevõtja võib teha lennuettevõtja sertifikaadiga määratletud lennutöid.

§38. Välisriigi lennuettevõtja peab lennutööde tegemiseks taotlema Lennuameti luba. Loa taotlus tuleb esitada vähemalt viis tööpäeva enne tööde kavandatud algust ja see peab sisaldama 5. peatükis nõutud andmeid, millele on lisatud lennutööde tellija nimi, aadress ja sidevahendite numbrid.

§39. Välisriikide eksperimentaalõhusõidukite lennud sisenemisega Eesti õhuruumi, samuti katselende sooritavate õhusõidukite lennud ning demonstratsioonlennud võivad toimuda ainult Lennuameti loal. Loa taotlus peab sisaldama 5. peatükis nõutud andmeid.

§40. Suure kiirusintensiivsusega või muul viisil õhusõiduki pardasüsteemide või maapealsete side-, seire- ja navigatsioonisüsteemide tööd häirida võivate seadmete kasutamiseks lendava õhusõiduki pardal tehtavatel töödel on vaja Lennuameti luba, kui tegemist on Eesti õhusõidukiga, või Välisministeeriumi luba, kui tegemist on välisriigi õhusõidukiga. Loa taotlus peab sisaldama lisaks 4. peatükis nõutud andmetele töödel kasutatava aparatuuri kirjeldust, tööde tellija nime, aadressi ja sidevahendite numbreid.

[RT I 2003, 47, 338–jõust. 23.06.2003]

§40¹. Allahelikiirusega tsiviilkasutuses olev reaktiivlennuk, mille suurim lubatud stardimass on 34 tonni või rohkem ja reisijakohtade arv on üle 19, võib maanduda Eesti lennuväljale või startida sellelt, kui tema müratase ei ületa 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni lisa 16 «Keskkonnakaitse» 1. kõite II osa 3. peatükis toodud piirväärtusi.

[RT I 2002, 82, 485- jõust. 17. 10. 2002]

§40². Paragrahvis 40¹ nimetatud lennuk, mille müratase ületab §-s 40¹ nimetatud piirväärtusi, võib maanduda Eesti lennuväljale või startida sellelt ainult Lennuameti loal. Loa saamiseks tuleb vähemalt seitse päeva enne lendu esitada Lennuametile taotlus koos §-s 41 loetletud andmetega ning koopiaga õhusõiduki registreerinud riigi poolt väljastatud või tunnustatud mürasertifikaadist.

[RT I 2002, 82, 485- jõust. 17. 10. 2002]

5. peatükk

LENNULOJA TAOTLEMINE LENDAMISEKS EESTI ÕHURUUMIS

§41.4. peatükis sätestatud lendudeks välisriigi õhusõidukiga Eesti õhuruumis tuleb taotleda lennuluba. Taotlus lennuloa saamiseks esitatakse Lennuametile koos järgmiste andmetega:

- 1) käitaja nimi, aadress ja sidevahendid;
- 2) õhusõiduki riikondsus, tüüp ja registreerimistunnus;
- 3) õhusõiduki suurim lubatud stardimass (MTOW);
- 4) kapteni nimi, meeskonna suurus;
- 5) lennu eesmärk ning kirjeldus/liik;
- 6) lähtelennuväli, marsruut, sihtlennuväli;
- 7) lennu kuupäevad ning kellaajad;
- 8) Eesti õhuruumi sisenemise ja väljumise punktid ning nende läbimise kellaajad;
- 9) meeskonnaliikmete, reisijate ja kolmandate isikute kasuks tehtud kindlustust tõendavad dokumendid või nende koopiad;
- 10) taotletava lennuloa kehtivusaeg.

§42. Taotlust ei rahuldata, kui:

- 1) pole tagatud lennuohutus;
- 2) taotleja pole esitanud kõiki nõutavaid andmeid või on esitanud valeandmeid;
- 3) kui taotleja asukohariik keeldub Eesti lennuettevõtja samaväärselt taotluse rahuldamisest.

6. peatükk

LENNULIIKLUSE TEENINDAMISE KORRALDAMINE

§43. Lennuliikluse teenuste osutamise vajalikkuse üle konkreetse õhuruumi osas või konkreetset lennuväljal otsustab Lennuamet, kes määrab osutatava teenuse liigi, arvestades liikluses osalevate õhusõidukite tüüpe, sooritatavate lendude liike, liiklustihedust, meteoroloogilisi tingimusi ja muid lennuliiklust mõjutavaid tegureid.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§44. Lennuamet tagab lennuliikluse teenindamise tsiviil- ja riiklikus lennunduses lennuettevõtjate ja lennuliiklusteenistuste sertifitseerimise kontrolli, sertifitseerimise, lennujuhtimis- ja raadionavigatsiooniseadmete sertifitseerimise ning lennuliikluse lennujuhtide ja informaatoreid atesteerimise kaudu.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§45. Lennuliiklust teenindavad järgmised Lennuameti poolt sertifitseeritud lennuliiklusteenistused:
1) lennuliikluse juhtimise teenistus - lähi-, lähenemis- või piirkondlik lennujuhtimise üksus, kes vastutab lennujuhtimise, teabe- ja häireteeninduse eest kontrollitavas õhuruumis ning kontrollitavatel lennuväljadel;
2) lennuvälja lennuinformatsiooniteenus - üksus, kes vastutab lendude ohutuse ja efektiivsuse tagamiseks vajalike nõuannete ning teabe andmise ja häireteenuste osutamise eest mittekontrollitavatel lennuväljadel.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§45¹. Eesti õhuruumi neis osades, kus lennuliiklust teenindavad naaberriikide lennuliiklusteenistused, toimub vastavalt nende riikidega sõlmitud rahvusvahelistele kokkulepetele lennuliikluse teenindamine neis riikides kehtivate õigusaktide kohaselt.
[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§45². Lennujuhtimise erisusi õhutorbe teostamisel reguleerib peatükk 8¹.
[RT I 2004, 17, 127– jõust. 29.03.2004]

§46. Lennuliiklusteenistused osutavad lennuliiklusteenust neile sertifikaadiga antud õiguste ja tingimuste ulatuses.

§46¹. [Kehtetu - RT I 2002, 44, 288- jõust. 1. 05. 2004]

§47. Lennuliiklusteenistus võib sõltuvalt vajadusest, mille üle otsustamisel arvestatakse §-s 43 toodud asjaolusid, töötada vaheldumisi lennuliikluse juhtimise teenistusena või lennuvälja lennuinfoteenusena.

§48.Lennuliiklusteenistus, kelle kontrollitavas õhuruumis (vastutusalas) õhusõiduk asub, tagab õhusõiduki lennujuhtimise ja hajutamise senikaua, kuni õhusõiduk väljub selle lennujuhtimisteenistuse poolt kontrollitavast õhuruumist.

§49.Lennujuhtimine antakse teisele lennujuhtimisteenistusele üle teenistuste vastutusalade piiril või kokkulepitud kohas. Lennujuhtimise üleandmiseks on vajalik kooskõlastus teenistusega, kelle vastutusalasse õhusõiduk suundub.

[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§50.Lennuliiklusteenistus, kelle vastutusalasse õhusõiduk suundub, ei tohi anda õhusõidukile lendu puutuvaid korraldusi enne, kui see on jõudnud tema vastutusalasse. Teise lennujuhtimisüksuse vastutusalas asuvale õhusõidukile antud loa muutmiseks tuleb saada nõusolek vastutavalt lennujuhtimisteenistusest.

§51.Kaitseväe õhusõidukite lennutegevust selleks ajutiselt eraldatud õhuruumiosades ja kriisiolukorras korraldab vastav õhuväeteenistus koostöös lennuliiklusteenistustega, kelle vastutusalades toimuvat lennutegevust võivad kaitseväe õhusõidukite lennud mõjutada.

[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

§52.Külgnevad lennuliiklusteenistused sõlmivad omavahelisi koostööprotseduure kirjeldavad kokkulepped (sh naaberriikide külgnevate lennuliiklusteenistustega) ja teevad koostööd eesmärgiga tagada katkematu ja võimalikult ühtlane teeninduse tase.

[RT I 2003, 47, 338– jõust. 23.06.2003]

7. peatükk

TEENINDUSAEGADE JAOTAMINE LENNUVÄLJADEL

[Kehtetu – RT I 2005, 7, 26– jõust. 6.02.2005]

8. peatükk

MAAPEALNE KÄITLUS LENNUVÄLJAL

§64.Lennuvälja käitaja tagab lennujaamas maapealse käitluse teenuste osutamise ja lennuettevõtjate omakäitluse vabaduse.

§65.Lennuvälja käitajal on õigus piirata maapealse käitluse teenuste osutajate ja omakäitlust teostavate lennuettevõtjate arvu, kellel on lubatud osutada järgmisi maapealse käitluse teenuse liike:

- 1) reisijate ja pagasi vormistamine;
- 2) perroonikäitlus;
- 3) kütuse- ja õlikäitlus;
- 4) kauba ja posti käitlus nende füüsilise töötamise osas kas saabumisel, väljumisel või transportimisel lennujaama terminali ning õhusõiduki vahel.

Nimetatud teenuste osutajate arvu ei tohi piirata vähem kui kahele igas loetletud maapealse käitluse liigis, kui aastane vedude maht ei ole väiksem kui kaks miljonit reisijat.

§66.Lennuvälja käitaja peab võimaldama maapealse käitlusteenuse osutajatele ja omakäitlust teostada soovivatele lennuettevõtjatele juurdepääsu lennujaama rajatistele ning sisseseadele käitluse teostamiseks vajalikul määral. Kui lennuvälja käitaja seab tingimusi sellisele juurdepääsule (vastutuskindlustuse määr, kasutatavad seadmed ja personal, keskkonnakaitse) või kui juurdepääs lennujaama rajatistele ning sisseseadele on tasuline, peavad need tingimused ja tasud olema objektiivsed, avalikud ja mittediskrimineerivad.

§67.Maapealse käitluse teenuseid, mille keerulisus, maksumus või mõju keskkonnale ei võimalda nende jaotamist või dubleerimist, nagu pagasi sorteerimine, jäätõrje, veepuhastus ja teised teenused, võib osutada lennuvälja käitaja.

§68.Kui maapealse käitluse teenuseid osutab lennuvälja käitaja, teeb ta raamatupidamises selget vahet maapealse käitluse teenuste osutamise ja oma teiste tegevusalade vahel.

§69.Kui lennujaamas on iseloomulikud piirangud ruumi või mahu osas, mis tulenevad rajatiste ja territooriumi kasutusastmest ning teevad võimatuks turu avamise ja/või omakäitluse juurutamise käesoleva määrusega sätestatud määraneni, võib lennuvälja käitaja:

- 1) piirata ühe või enama maapealse käitluse teenuse liigi osutajate arvu või reserveerida ühele teenuse osutajale ühe või enam §-s 65 toodud maapealse käitluse liiki kogu lennujaamas või selle osas;
- 2) anda omakäitluse õiguse piiratud arvule lennuettevõtjatele nende maapealse käitluse liikidele, mida ei ole nimetatud §-s 65, tingimusel, et sellised kasutajad valitakse vastavate objektiivsete, avalike ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel;
- 3) piirata omakäitlust ühe lennujaama kasutajaga §-s 65 nimetatud maapealse käitluse liikide osas.

8¹. peatükk
ÕHUTURBE TEOSTAMINE
[RT I 2004, 17, 127– jõust. 29.03.2004]

§69¹.Õhutorbe teostamisel võivad osaleda Eesti Vabariigiga kollektiivse enesekaitse põhimõtet sisaldava lepingu osapoolteks oleva riigi relvajõud. Õhutorbe teostamise harjutamiseks võib kaitseväge või rahvusvahelise organisatsiooni vastav teenistus koostöös asjaomaste lennuliiklusteenistustega läbi viia treeninglende vastavalt treeninglendude plaanile, mille on kooskõlastanud Lennuamet. Õhutorbe teostamise harjutamiseks taotleb Kaitseministeerium Vabariigi Valitsuselt piiritletud õhuruumi osade eraldamist.
[RT I 2004, 17, 127– jõust. 29.03.2004]

§69².Õhutorbe teostamisel osalevate õhusõidukite õhuruumi kasutamist korraldab kaitseväge või rahvusvahelise organisatsiooni vastav teenistus koostöös asjaomase lennuliikluse juhtimisteenistusega. Lennuliikluse ohutuse tagamiseks sõlmivad Lennuamet ja kaitseväge koostöökokkuleppe, mis sätestab kaitseväge või rahvusvahelise organisatsiooni vastava teenistuse ja asjaomase lennuliiklusteenistuse koostööprotseduurid õhutorbe teostamisel ning poolte õigused, kohustused ja vastutuse.
[RT I 2004, 17, 127– jõust. 29.03.2004]

§69³.Õhutorbe teostamisel osalevatel õhusõidukitel on prioriteet teiste lendude suhtes Eesti õhuruumis, välja arvatud nende lendude suhtes, mille lendu on ebaseaduslikult sekkunud või mis on hädaolukorras. Tsiviilennunduse ohutuse tagamiseks suunab asjaomane lennuliiklusteenistus muu lennuliikluse ohtlikust alast eemale. Vastavad protseduurid nähakse ette §-s 69² nimetatud koostöökokkuleppes.
[RT I 2004, 17, 127– jõust. 29.03.2004]

§69⁴.Õhutorbe teostamisel osalevad õhusõidukid võivad operatiivsel vajadusel lennata ülehelikiirusel.
[RT I 2004, 17, 127– jõust. 29.03.2004]

9. peatükk
RAKENDUSSÄTE

§-d 70. – 74.[käesolevast tekstist välja jäetud]

¹Euroopa Ühenduste Nõukogu 2. märtsi 1992. a direktiiv 92/14 /EMÜ (EÜT L 76, 23.03.1992, lk 21), Euroopa Komisjoni määrus 2082/2000/EÜ (EÜT L 254, 9.10.2000, lk 1), Euroopa Komisjoni direktiiv 97/15/EÜ (EÜT L 095, 10.04.1997, lk 16) ja Euroopa Ühenduste Nõukogu direktiiv 93/65/EÜ (EÜT L 187, 29.07.1993, lk 52).